

har været Tilfælde. Det ærede Medlem fra Grenaa sagde, at han var bestemt imod Forslaget og vilde modarbejde det paa ethvert Punkt og til enhver Tid, og han søjede hderligere til, at det, at dette Forslag er kommet frem, stammer fra Forligsforslubbelsens Tid. I Foraaret var det ærede Medlem jo ogsaa selv forlobt, og det er jo nu gaaet over for ham, nu er han ikke forlobt mere — i alt Fald ikke for dette Forslags Vedkommende. Nu har han forladt dem og søger Havn paa den anden Side i dette Spørgsmaal hos dem, der ville opfylde Grundlovens Bestemmelser. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, naar han nu er kommet i Havn herovre, da han jo er noget bevæget og vistnok har gennemgaaet ikke saa lidt Storm og Modgang under denne Sags Behandling baade her i Salen og uden for, senere under Sagens Gang kan krydse ud af denne Havn og over til de ærede Medlemmers Havn. Det vil jo Tiden vise. Men jeg haaber, at det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds, da han bekyrret sig saa meget om vor Enighed, vil ophjse os, om de Herrer ere enige om det Forslag, som det her foreligger, og som det mulig vil komme til at se ud med de Ændringsforslag, det ærede Medlem har bebudet. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at han var meget villig til at gaa med til en Grundlovsforandring, bare han vidste, hvad der skulde staa i denne Grundlovsændring. Ja, det er en besunderlig Førding fra det ærede Medlem at gøre. Har det været Tilfældet nogen Sinde, at man paa Forhaand har været enig om, hvoreledes et Forslag skulde se ud? Nej, den Vej, ad hvilken man bliver enig om noget, er, at man behandler Sagen her, lader den gaa i Udvalg, og saa ser at blive enig, og kan man saa ikke blive enig, forelægger man Resultaterne af Udvalgets Arbejde her i Tinget, og saa ser man, hvad der er Flertal for, og Flertallet er jo saa det bestemmende. Men der er jo to Hovedting, der komme til at ligge for, det er at forhøje Indbyggerantallet, som nævnes i Grundloven og at slaa Folketingsmændenes Antal fast i Grundloven. Der kan ogsaa være andre Udveje. Naar vi fra vor Side vilde sige paa Forhaand, at vi fastholde bestemt et Standpunkt, da var det jo at foregribe Forhandlingerne, men vi ere villige til at forhandle om disse Standpunkter, og derfor have vi ikke villet tage noget bestemt Stede. Vi fra vor Side ere virkelige Forhandlingsmænd og ville forhandle om Sagerne, men de andre ere det muligvis ikke i dette Spørgsmaal, maatte de paa Forhaand ere bundne til dette Forslag og ikke ville gaa

over til at forhandle om en Grundlovsforandring. Valgretten hører sammen med Bevillingsretten, det er to Ting, som ikke godt kunne skilles ad, det er de to vigtigste Ting, og to Ting, som ere Hovedhjørnestenen i en fri Forsatning. Saa siger det ærede Medlem, at naar man kommer til en Grundlovsforandring, vil det blive vanskeligt at blive staaende ved dette alene. Naar vi kom til Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring paa dette Punkt, § 32 alene, vilde der blive draget andre Spørgsmaal med ind, og han ønsker ogsaa, at man skal saa vore forfatningsmæssige Forhold, som han udtrykte sig, fastslaaede ved en Grundlovsforandring, thi han er i Tvivl om, hvorvidt den Ordning, der blev truffen i Foraaret, kan holde under alle Forhold, og hvorvidt den er, som den bør være. Han siger endvidere, at der maa først foreligge nogen Erfaring for, om man paa alle Punkter har truffet det rette. Naaget han ikke har den Tvivl, som nogle ærede Medlemmer her i Salen have, om, hvorvidt man traf det rette i Foraaret, saa vil han tage sin Tvivl fangen og gaa med til en Grundlovsforandring nu. Maa jeg sige, at jeg hører til dem, der have den Tvivl, at de Herrer ikke traf det rette i Foraaret, og jeg vil tage Afstand fra det ærede Medlem paa dette Punkt. Maa jeg i denne Anledning sige, at naar der angaaende Beslutningens første Punkt, som jo omhandler Finansloven og de midlertidige Love, blev udtalt fra det ærede Medlem for Hørning (Meergaard) og gentagende udtalt baade her og uden for Salen, at vi herefter ikke saa nogen politisk Mådnat mere, saa vil jeg tilbagevise det en Gang for alle og for mit Vedkommende sige, at efter min Mening holder det ikke Stik. Og hvorfor holder det ikke Stik? Fordi der ikke staaer et eneste Ord om, at naar de 2 Maanedere ere forbi, er der Forpligtelse for nogen til at forlænge dem. Men der siger saa det ærede Medlem: Ingen tør paatage sig Ansvar for at gaa med til at tilbagevise Forlængelsen af den midlertidige Lov, hverken Regeringen eller Rigsdagen. Herimod vil jeg henvise til Fortiden, thi af Fortiden skal man jo lære at forstaa Nutiden. Vi havde jo 46 Mars Erfaring for midlertidige Love, lige fra Grundlovens Givelse, saaledes at disse havde ikke alene Hævd, men Alderstidshævd. Men desuagtet blev der Strid om Indholdet, og Striden om Indholdet førte til Forkastelsen, da man vilde ud i det tomme Rum. Striden om Forstaaelsen af denne midlertidige Lov, saaledes som den nu er affattet i Beslutningen, vil, hvis man ikke kan enes om Finans-